

מ"ת 3157/10/14 - מדינת ישראל נגד וג'יה אבו מאדי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

17 נובמבר 2014

מ"ת 3157-10-14 מדינת ישראל נ' אבו מאדי(עציר)

בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל
נגד
וג'יה אבו מאדי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אנה ברונשבאק

מבקשת
משיב

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים על פי סעיף 21 לחוק סדר דין פלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) התשנ"ו 1966, וזאת בצירוף, לכתב אישום המייחס לו עבירות של, נהיגה ללא רישיון נהיגה, בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה, נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה, נהיגה במהירות של 165 קמ"ש, העולה ביותר מ- 40 קמ"ש בדרך מהירה, בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, נהיגה ללא פוליסת ביטוח, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

ראיות לכאורה:

2. מחומר החקירה בתיק 457142/2014 את"ן ת"א, מצטיירת תמונה לפיה קיימות ראיות טובות בידי התביעה, לכאורה, כדי להביא להרשעתו של המשיב בדיון.

3. על פי הראיות בתאריך 17.10.14 נהג המבקש ברכב פרטי מס' 78-291-13 בכביש מס' 1 בק"מ 1 לכיוון מערב במהירות של 170 קמ"ש (לפני הפחתה מנהלית של 5 קמ"ש), בדרך מהירה בה מותרת מהירות מרבית של 110 קמ"ש, ובשל כך נעצר על ידי השוטרים. מעיון בדוחות השוטרים עולה כי מכשיר הממל"ז נבדק בתחילה ובסיום המשמרת כנדרש, והופעל ע"פ ההנחיות בנוהל הפעלת מכשיר הממל"ז.

4. בעת מעצרו הדיף המשיב מפיו ריח חריף של אלכוהול, לכן נבדק במכשיר הנשיפון התקבלה תוצאה " נכשל ", המשיב עוכב לבדיקת שכרות במכשיר הינשוף, בנוסף בוצעה למשיב בדיקת מאפיינים שתוצאותיה ע"פ הרשום בדו"ח הפעולה של השוטרים: **במבחן העמידה** " התנדנד ", **במבחן הליכה על קו** " הסתייע בהרמת ידיו לצדדים לשם שמירה על יציבות ", **במבחן הבאת אצבע לאף** " השתמש באצבע הלא נכונה והחטיא את הבאת האצבע לאף ". בהמשך נבדק במכשיר הינשוף והתקבלה תוצאה של 365 מיקרוגרם בליטר אחד של אוויר נשוף. מעיון בדו"ח אכיפת איסור נהיגה בשכרות שנערך למשיב, ובדו"חות הפעולה של

השוטרים עולה כי הפעלת מכשיר הינשוף ואופן הטיפול במשיב היו ע"פ ההנחיות בנוהל הפעלת מכשיר הינשוף.

5. עוד הסתבר כי המשיב, נהג כשהוא בלתי מורשה לנהיגה, הוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה כדין, וללא פוליסת ביטוח חובה כמתחייב.

עילת מעצר- מסוכנות:

6. המשיב יליד 1981, כאמור הוא אינו מורשה לנהיגה כלל, צבר לחובתו ארבע הרשעות קודמות בתעבורה, מתוכן שתי הרשעות בגין עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, ועבירה קודמת בגין נהיגה בזמן שכרות. כמן כן למשיב עבר פלילי מכביד, בין היתר, בגין החזקת סמים, גניבה, גרימת חבלה חמורה, תגרה במקום ציבורי, הפרת הוראה חוקית, וסיכון אדם בנתיב תחבורה בירי, שבגין ריצה במשיב בין היתר, עונשים של מאסר בפועל.

7. בשים לב לחומרת העבירות בהן הועמד המשיב לדין, ולאור העובדה כי המדובר - **בפעם השלישית** - בה נתפס המשיב בכך נוהג בהיותו בלתי מורשה לנהיגה, כשהוא שיכור, במהירות מסחררת, ובנהיגה בקלות ראש, לכאורה, הרי שקיימת לגביו עילת מעצר. קיים יסוד סביר לחשש כי אם ישוחרר המשיב ממעצרו וימשיך לנהוג באין מורא דין עליו, יסכן בצורה ממשית את שלומו ובטחונו של הציבור.

עבירות השכרות- פצצה מתקתקת.

ברע"פ 8135/07 **אהוד גורן נ' מדינת ישראל**, עמד כבוד השופט א' רובינשטיין על הסיכון המיוחד הגלום בעבירת השכרות כלשונו:

"לא יתכן חולק כי השכרות היא אחת מאמות כל חטאת בתחום התעבורה. הנוהג שיכור מסכן לא רק את עצמו, אלא את כל סביבתו בכביש ואף הולכי רגל, ואין צורך להכביר מלים על כך. תופס הגה והוא שיכור - הוא כמכונת מוות נעה."

ברע"פ 6439/06 **קריטי נ' מדינת ישראל**, ציין כבוד השופט העליון ג'ובראן על הסכנה הטמונה בנהיגה בשכרות ועל הצורך לנקוט במדיניות מרתיעה:

"נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. לכן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות"

ברע"פ 1286/11 **יעקב אמברם נ' מדינת ישראל**, כתב כבוד השופט נ' סולברג :

"בשלב שבו אדם נוהג בשכרות, כמעט ולא ניתן לעשות דבר על מנת למנוע את הסכנה הנשקפת מכך. לא בכדי מטיל החוק אחריות על אדם שמבצע עבירה בשכרות, הגם שאין לו מודעות באותו שלב, הואיל ובשלב מוקדם יותר בחר במודע להכניס את עצמו למצב מסוכן שבו הוא עלול לאבד שליטה: "עשה אדם מעשה במצב של שכרות והוא גרם לזה בהתנהגותו הנשלטת ומדעת, רואים אותו כמי שעשה את המעשה במחשבה פלילית" (סעיף 34ט(ב) לחוק העונשין)"

בחינת חלופת מעצר- תסקיר מעצר ע"י שירות המבחן:

סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, מחייב את בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה, כמו כן הלכה היא, כי ככלל אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד.

טרם ההחלטה עתה, התקבל תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. תסקיר זה מדבר בעד עצמו, ומאשש את החשש הממשי משחרורו מהמעצר, ובקליפת אגוז מהתסקיר:

"התרשמנו כי וג'יה מנהל לאורך שנים, אורח חיים בלתי יציב, מאופיין בדפוסי התנהגות עבריינים. ניכר כי אינו מודע לבעייתיות כמו גם לבעיית שימוש לרעה באלכוהול. וג'יה מאופיין בהתייחסות שטחית, מרחיקה וחסרת בשלות, המגבירה סיכון להישנות התנהגות בעייתית במידה וישוחרר, בין היתר לנוכח הפרותיו בעבר והקושי הבולט להיענות לגבולות המוצבים לו"

"נוכח החזרתיות בהתנהגותו פורצת הגבול והמסוכנת בתחום התעבורה, כשברקע חוסר מודעות לשימוש לרעה שעושה באלכוהול, המפחית את יכולתו לשלוט בדחפיו ומגביר סיכון להישנות התנהגות שולית-בהעדר בשלות לטיפול או לחלופה מתאימה- אין בידינו להמליץ על שחרורו."

בבש"פ 952/074 אושרי ועקנין נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ג'ובראן:-

"אכן על פי רוב, ניתן להפיג את המסוכנות של הנאשם בעבירות תעבורה באמצעות חלופת מעצר ואך לעיתים רחוקות יורה בית המשפט במקרה כגון זה על מעצר עד תום ההליכים..., אולם יש ובית המשפט יתרשם הן מאופי העבירה והן מעברו של הנאשם, כי נשקפת ממנו סכנה לבטחון הציבור ולשלומו אשר לא ניתן לאיין אלא באמצעות מעצר עד תום ההליכים."

לעניין איון המסוכנות אביא מדבריה של כב' השופטת חיות בבש"פ 11559/04 כפיר כהן נ' מדינת ישראל.

"ובצדק ציין בית משפט קמא בהחלטתו כי "בכל חלופת מעצר יש סיכון מסוים שהציבור לוקח על עצמו שמא החלופה לא יהא בה כדי לנטרל את המסוכנות ושמא אותו משוחרר יפר את התנאים וישוב לבצע עבירות..." זאת משום שבהבדל ממעצר מאחורי סורג ובריח אין לצפות מחלופת מעצר ליתן מענה מוחלט למסוכנות הנשקפת מן הנאשם. חלופת מעצר היא לעולם מענה יחסי, אך יש לקבלה אם היא מבטיחה את שלום הציבור במידה סבירה בנסיבות העניין."

לסיכום

לטעמי מי שאינו מורשה כלל לנהיגה , ונתפס פעם שלישית, נוהג בהיותו שיכור, במהירות חריגה של 170 קמ"ש , לחובתו עבר תעבורתי ופלילי, נשקפת ממנו מסוכנות רבה כלפי שלומו ובטחונו של הציבור, בשים לב לבוז שרוכש המה לרשויות, שכן במקום להוציא רישיון נהיגה , הוא שב וחוזר לנהוג.

בבקשה להארכת מעצר בפני בית משפט השלום בת"א ציין כב' השופט "לא נראה כי מותר לסמוך עליו שימנע ממעשים דומים ולא ניתן לסמוך על אנשים אחרים שיפקחו עליו על מנת למנוע ממנו לעשות כן"

מעיון בחומר החקירה , נראה כי קיימות בידי התביעה ראיות טובות להרשעתו של המשיב בדין, לאחר ששמעתי את טיעוניהם המפורטים של באי כוח הצדדים, מכלול התנהגותו של האחרון עד עצם היום, החלטתי כי אין מנוס אלא להיענות לבקשת המדינה ולעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

אשר על כן אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשע"ה, 17 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.